

॥ अथ श्रीशक्तिमहिम्नः स्तोत्रम् ॥

अथ संकल्पः :-

अस्य श्रीशक्तिमहिम्नः स्तोत्रस्य दूर्वासा ऋषिः, शार्दूलविक्रीडितछन्दः, श्रीमहात्रिपुरसुन्दरी देवता, कर्णलहरी बीजं, हसकहलहरी शक्तिः, सकलहरी कीलकम्, श्रीमहात्रिपुरसुन्दरीदेवताप्रसादसिद्धयर्थे श्रीशक्तिमहिम्नःस्तोत्रपाठे विनियोगः।

अथ ऋष्यादिन्यासः :-

ॐ अस्य श्रीशक्तिमहिम्नःस्तोत्रस्य दूर्वासा ऋषये नमः - शिरसि। ॐ शार्दूलविक्रीडितछन्दसे नमः - मुखे। ॐ श्रीमहात्रिपुरसुन्दरीदेवतायै नमः - हृदये। ॐ कर्णलहरी बीजाय नमः - गुह्ये। ॐ हसकहलहरी शक्तये नमः - पादयोः। ॐ सकलहरी कीलकाय नमः - नामौ। ॐ श्रीमहात्रिपुरसुन्दरी देवताप्रसादसिद्धयर्थे श्रीशक्तिमहिम्नःस्तोत्रपाठे विनियोगाय नमः - सर्वांगे।

	अथ करन्यासः	अथ अंगन्यासः
ॐ कर्णलहरी नमः	अंगुष्ठाभ्यां नमः	हृदयाय नमः
ॐ हसकहलहरी नमः	तर्जनीभ्यां नमः	शिरसे स्वाहा
ॐ सकलहरी नमः	मध्यमाभ्यां नमः	शिखायै वषट्
ॐ कर्णलहरी नमः	अनामिकाभ्यां नमः	कवचाय हुम्
ॐ हसकहलहरी नमः	कनिष्ठिकाभ्यां नमः	नेत्रत्रयाय वौषट्
ॐ सकलहरी नमः	करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः	अस्त्राय फट्

ॐ भूर्भुवःस्वरोमिति दिग्बन्धः।

अथ ध्यानम् :- सिन्धूरारुणविग्रहां त्रिनयनां माणिक्यमौलिस्फुरत्,
तारानायकशेखरां स्मितमुखीमापीनवक्षोरुहां।
पाणिभ्यामलिपूर्णरत्नचषकं रक्तोत्पलं बिभ्रतीं,
सौम्यां रत्नघटस्थरक्तचरणां ध्यायेत्परमम्बिकां॥

श्री दुर्वासा महर्षिरुवाच :-

मातस्ते महिमां वक्तुं शिवेनापि न शक्यते।
भक्त्याहं स्तोतुमिच्छामि प्रसीद मम सर्वदा॥१॥

श्रीमातस्त्रिपुरे परात्परतरे देवि त्रिलोकीमहा-
सैन्दर्यार्णवमन्थनोद्भवसुधाप्राचुर्यवर्णोज्ज्वलम्।

उद्यद्गानुसहस्रनूतनजपापुष्पप्रभं ते वपुः
स्वान्ते मे स्फुरतु त्रिकोणनिलयं ज्येतिर्मयं वाङ्मयं॥२॥

आदिक्षान्तसमस्तवर्णसुमणिप्रोते वितानप्रभे
ब्रह्मादिप्रतिमाभिकीलितषडाधाराब्जकक्षोन्नते।
ब्रह्माण्डाब्जमहासने जननि ते मूर्तिं भजे चिन्मयीं
सौषुम्नायतपीतपंकजमहामध्यत्रिकोणस्थिताम्॥३॥

या बालेन्दुदिवाकराक्षिमधुरा या रक्तपद्मासना
रत्नाकल्पविराजितांगलतिका पूर्णेन्दुवक्त्रोज्ज्वला ।
अक्षस्रक्सुणिपाशपुस्तककरा या भालभानुप्रभा
तां देवीं त्रिपुरां शिवां हृदि भजेऽभीष्टार्थसिद्धयै सदा ॥4॥

वन्देवाग्भवमैन्दवात्मसदृशं वेदादिविद्यागिरो
भाषा देशसमुद्भवाः पशुगतास्छन्दांसि सप्त स्वरान् ।
तालान्पंच महाध्वनीन्प्रकटयत्यात्मप्रकाशेन य-
तद्बीजं पदवाक्यमानजनकं श्रीमातृके ते परम् ॥5॥

त्रैलोक्यस्फुटमंत्रतंत्रमहिमा स्वात्मोक्तिरूपं विना
यद्बीजं व्यवहारजालमखिलं नास्त्येव मातस्तव ।
तज्जाप्यस्मरणप्रसक्तसुमतिः सर्वज्ञतां प्राप्य कः
शब्दब्रह्मनिवासभूतवदनो नेन्द्रादिभिः स्पर्धते ॥6॥

मात्रा याऽत्र विराजतेऽतिविशदा तामष्टधा मातृकां
शक्तिं कुण्डलिनीं चतुर्विधतनुं यस्तत्त्वविन्मन्यते ।
सोऽविद्याखिलजन्मकर्मदुरितारण्यं प्रबोधाग्निना
भस्मीकृत्य विकल्पजालरहितो मातः पदं तद्व्रजेत् ॥7॥

तत्ते मध्यमबीजमम्ब कलयाम्यादित्यवर्णं क्रिया-
ज्ञानेच्छाद्यमनन्तशक्तिविभवव्यक्तिं व्यनक्ति स्फुटम् ।
उत्पत्तिस्थितिकल्पकल्पिततनुं स्वात्मप्रभावेन यत्
काम्यं ब्रह्महरीश्वरादिविबुधैः कामं क्रियायोजितैः ॥8॥

कामान्कारणतां गतानगणितान्कार्यैरनन्तैर्मही-
मुख्यैः सर्वमनोगतैरणिगतान्मानैरनेकैः स्फुटम् ।
कामक्रोधसलोभमोहमदमात्सर्यादिषट्कं च यत्
बीजं भ्राजयति प्रणौमि तदहं ते साधु कामेश्वरी ॥9॥

यद्भक्ताखिलकामपूरणचणस्वात्मप्रभावं महा
जाड्यध्वान्तविदारणैकतरणिज्योतिः प्रबोधप्रदम् ।
यद्वेदेषु च गीयते श्रुतिमुखं मात्रात्रयेणोमिति
श्रीविद्ये तव सर्वराजवशकृत्तत्कामराजं भजे ॥10॥

यत्ते देवि तृतीयबीजमनलज्वालावलीसंनिभं
सर्वाधारतुरीयबीजपरमब्रह्माभिधाशब्दितम् ।
मूर्धन्यान्तविसर्गभूषितमहौकारात्मकं तत्परं
संविद्रूपमनन्यतुल्यमभितः स्वान्ते मम द्योतताम् ॥11॥

सर्वं सर्वत एव सर्गसमये कार्येन्द्रियाण्यन्तरा
तत्तद्विव्यहृषीककर्मभिरियं संव्यश्नुवाना परा ।
वागर्थव्यवहारकारणतनुः शक्तिर्जगद्रूपिणी
यद्बीजात्मकतां गता तव शिवे तं नौमि बीजं परं ॥12॥

अग्नीन्दुद्युमणिप्रभंजनधरानीरान्तरस्थायिनी
शक्तिर्ब्रह्महरीशवासवमुखामर्त्यासुरात्मस्थिता ।
सृष्टस्थावरजंगमस्थितमहाचैतन्यरूपा च या
यद्बीजस्मरणेन सैव भवती प्रादुर्भवत्यम्बिके ॥13॥

स्वात्मश्रीविजिताजविष्णुमघवश्रीपूरणैकव्रतं
सद्विद्याकविताविलासलहरीकल्लोलिनीदीपकम् ।
बीज यस्त्रिगुणप्रवृत्तिजनकं ब्रह्मेति यद्योगिनः
शान्ताः सत्यमुपासते तदिह ते चित्ते दधे श्रीपरे ॥14॥

एकैकं तव मातृके परतरं संयोगि वा योगि वा
विद्यादिप्रकटप्रभावजनकं जाड्यान्धकारापहम् ।
यन्निष्ठाश्च महोत्पलासनमहाविष्णुप्रहर्त्रादयो
देवाः स्वेषु विधिष्वनन्तमहिमस्फूर्तिं दधत्येव तत् ॥15॥

इत्थं त्रीण्यपि मूलवाग्भवमहाश्रीकामराजस्फुर-
च्छक्त्याख्यानि चतुः श्रुतिप्रकटितान्युत्कृष्टकूटानि ते ।
भूतर्तुश्रुतिसंख्यवर्णविदितान्यारक्तकान्ते शिवे
यो जानाति स एव सर्वजगतां सृष्टिस्थितिध्वंसकृत् ॥16॥

ब्रह्मायोनिरमासुरेश्वरसुहृल्लेखाभिरुक्तैस्तथा
मार्ताण्डेन्दुमनोजहंसवसुधामायाभिरुत्तंसितैः ।
सोमाम्बुक्षितिशक्तिभिः प्रकटितैर्बाणांगवेदैः क्रमा-
द्वर्णैः श्रीशिवदेशिकेन विदितां विद्यां तवाम्बाश्रये ॥17॥

नित्यं यस्तव मातृकाक्षरसखीं सौभाग्यविद्यां जपेत्
संपूज्याखिलचक्रराजनिलयां सायंतनाग्निप्रभाम् ।
कामाख्यं शिवनामतत्त्वमुभयं व्याप्यात्मना सर्वतो
दीव्यन्तीमिह तस्य सिद्धिरचिरात्स्यात्त्वत्स्वरूपैकता ॥18॥

काव्यैर्वा पठितैः किमल्पविदुषां जोघुष्यमाणैः पुनः
किं तैर्व्याकरणैर्बोबुधिषया किं वाभिधानश्रिया ।
एतैरम्ब न बोभवीति सुकविस्तावत्तव श्रीमतो
र्यावन्नानुसरीसरीति सरणिं पादाब्जयोः पावनीम् ॥19॥

गेहं नाकति गर्वितः प्रणतति स्त्रीसंगमो मोक्षति
द्वेषी मित्रति पातकं सुकृतति क्ष्मावल्लभो दासति ।
मृत्युर्वैद्यति दूषणं सुगणति त्वत्पादसंसेवनात्
त्वां वन्दे भवभीतिभंजनकरीं गौरीं गिरिशप्रियाम् ॥20॥

आद्यैरग्निरवीन्दुबिम्बनिलयैरम्ब त्रिलिंगात्मभि-
र्मिश्रारक्तसितप्रभैरनुपमैर्युष्मत्पदैतैस्त्रिभिः ।
स्वात्मोत्पादितकाललोकनिगमावस्थामरादित्रयै-

रुद्धं त्रिपुरेति नाम कलयेद्यस्ते स धन्यो बुधः ॥21॥

आद्यो जाप्यतमार्थवाचकतया रुद्धः स्वरः पंचमः
सर्वोत्कृष्टतमार्थवाचकतया वर्णः पवर्गान्तकः ।
वक्तृत्वेन महाविभूतिसरणिस्त्वाधारगो हृद्गतो
भ्रूमध्ये स्थित इत्यतः प्रणवता ते गीयतेऽम्बागमैः ॥22॥

गायत्री सशिरास्तुरीयसहिता सन्ध्यामयीत्यागमै-
राख्याता त्रिपुरे त्वमेव महतां शर्मप्रदा कर्मणाम् ।
तत्तद्दर्शनमुख्यशक्तिरपि च त्वं ब्रह्मकर्मेश्वरी
कर्तार्हन्पुरुषो हरिश्च सविता बुद्धः शिवस्त्वं गुरुः ॥23॥

अन्नप्राणमनःप्रबोधपरमानन्दैः शिरःपक्षयुक्
पुच्छात्मप्रकटैर्महोपनिषदां वाग्भिः प्रसिद्धीकृतैः ।
कोशैः पंचभिरेभिरम्ब भवतीमेतत्प्रलीनामिति
ज्योतिः प्रज्वलदुज्ज्वलात्मचपलां यो वेद स ब्रह्मवित् ॥24॥

सच्चित्तत्त्वमसीति वाक्यविदितैरध्यात्मविद्याशिव-
ब्रह्माख्यैरखिलप्रभावमहितैस्तत्त्वैस्त्रिभिः सद्गुरोः ।
त्वद्रूपस्य मुखारविन्दविवरात्संप्राप्य दीक्षामतो
यस्त्वां विन्दति तत्त्वतस्तदहमित्यार्ये स मुक्तो भवेत् ॥25॥

सिद्धान्तैर्बहुभिः प्रमाणगदितैरन्यैरविद्यातमो
नक्षत्रैरिव सर्वमन्धतमसं तावन्न निर्भिद्यते ।
यावत्ते सवितेव संमतमिदं नोदेति विश्वान्तरे
जन्तोर्जन्मविमोचनैकभिदुरं श्रीशाम्भवं श्रीशिवे ॥26॥

आत्मासौ सकलेन्द्रियाश्रयमनोबुद्ध्यादिभिः शोचितः
कर्माबद्धतनुर्जनिं च मरणं प्रैतीति यत्कारणं ।
तत्ते देवि महाविलासलहरी दिव्यायुधानां जयस्
तस्मात्सद्गुरुमभ्युपेत्य कलये त्वामेव चेन्मुच्यते ॥27॥

नानायोनिसहस्रसंभववशाज्जाता जनन्यः कति
प्रख्याता जनकाः कियन्त इति मे सेत्स्यन्ति चाग्रे कति ।
एतेषां गणनैव नास्ति महतः संसारसिंधोर्विधे-
भीतं मां नितरामनन्यशरणं रक्षानुकम्पानिधेः ॥28॥

देहक्षोभकरैर्व्रतैर्बहुविधैर्दानैश्च होमैर्जपैः
संतानैर्हयमेधमुख्यसुमखैर्नानाविधैः कर्मभिः ।
यत्संकल्पविकल्पजालमलिनं प्राप्यं पदं तस्य ते
दूरादेव निवर्तते परतरं मातः पदं निर्मलम् ॥29॥

पंचाशन्निजदेहजाक्षरमयैर्नानाविधैर्धातुभि-
र्बह्वर्थैः पदवाक्यमानजनकैरर्थाविनाभावितैः ।

साभिप्रायवदर्थकर्मफलदैः ख्यातैरनन्तैरिदं
 विश्वं व्याप्य चिदात्मनाहमहमित्युज्जृम्भसे मातृके ।।30 ।।
 श्रीचक्रं श्रुतिमूलकोश इति ते संसारचक्रात्मकं
 विख्यातं तदधिष्ठिताक्षरशिवज्योतिर्मयं सर्वतः ।
 एतन्मन्त्रमयात्मिकाभिररुणं श्रीसुन्दरीभिर्वृतं
 मध्ये बैन्दवसिंहपीठललिते त्वं ब्रह्मविद्या शिवे ।।31 ।।
 बिन्दुप्राणविसर्गजीवसहितं बिन्दुत्रिबीजात्मकं
 षट्कूटानि विपर्ययेण निगदेत्तारत्रिबालाक्षरैः ।
 एभिः संपुटितं प्रजप्य विहरेत्प्रासादमन्त्रं परं
 गुह्याद्गुह्यतमं सयोगजनितं सद्भोगमोक्षप्रदम् ।।32 ।।
 आताम्रार्कसहस्रदीप्तिपरमा सौन्दर्यसारैरलं
 लोकातीतमहोदयैरुपयुता सर्वोपमागोचरैः ।
 नानानर्घ्यविभूषणैरगणितैर्जाज्वल्यमानाभित-
 स्त्वं मातस्त्रिपुरारिसुन्दरि कुरु स्वान्ते निवासं मम ।।33 ।।
 शिंजन्पूरपादकंकणमहामुद्रासु लाक्षारसा-
 लंकारांकितपादपंकजयुगं श्रीपादुकालंकृतम् ।
 उद्गास्वन्नखचन्द्रखण्डरुचिरं राजज्जपासंनिभं
 ब्रह्मादित्रिदशासुरार्चितमहं मूर्ध्नि स्मराम्यम्बिके ।।34 ।।
 आरक्तच्छविनातिमार्दवयुजा निःश्वासहार्येण यत्
 कौशेयेन विचित्ररत्नघटितैर्मुक्ताफलैरुज्ज्वलैः ।
 कूजत्कांचनकिंकिणीभिरभितः संनद्धकांचीगुणै-
 रादीप्तं सुनितम्बबिम्बमरुणं ते पूजयाम्यम्बिके ।।35 ।।
 कस्तूरीघनसारकुंकुमरजो गन्धोत्कटैश्चन्दनै-
 रालिप्तं मणिमालयातिरुचिरं ग्रैवेयहारादिभिः ।
 दीप्तं दिव्यविभूषणैर्जननि ते ज्योतिर्विभास्वत्कुच-
 व्याजस्वर्णघटद्वयं हरिहरब्रह्मादिपीतं भजे ।।36 ।।
 मुक्तारत्नसुवर्णकान्तिकलितैस्ते बाहुवल्लीरहं
 केयूरोत्तमबाहुदण्डवलयैर्हस्तांगुलीभूषणैः ।
 संपृक्ताः कलयामि हीरमणिमन्मुक्ताफलाकीलित-
 ग्रीवापट्टविभूषणेन सुभगे कण्ठं च कम्बुश्रियम् ।।37 ।।
 तप्तस्वर्णकृतोरुकुण्डलयुगं माणिक्यमुक्तोल्लस-
 द्दीराबद्धमनन्यतुल्यमपरं हैमं च चक्रद्वयं ।
 शुक्राकारनिकारदक्षमपरं मुक्ताफलं सुन्दरं
 बिभ्रत्कर्णयुगं नमामि ललितं नासाग्रभागं शिवे ।।38 ।।
 उद्यत्पूर्णकलानिधिश्चिवदनं भक्तप्रसन्नं सदा

संफुल्लाम्बुजपत्रचित्रसुषमा धिक्कारदक्षेक्षणं ।
सानन्दं कृतमन्दहासमसकृत्प्रादुर्भवत्कौतुकं
कुन्दाकारसुदन्तपंक्तिशशिभापूर्णं स्मराम्यम्बिके ॥39॥

शृंगारादिरसालयं त्रिभुवनीमाल्यैरतुल्यैर्युतं
सर्वाङ्गीनसदंगरागसुरभिःश्रीमद्वपुर्दीपितम् ।
ताबूलारुणपल्लवाधरयुतं रम्यं त्रिपुण्ड्रं दध-
द्भालं नन्दनचन्दनेन जननि ध्यायामि ते मंगलम् ॥40॥

जातीचम्पककुन्दकेसरमहागन्धोदिगरत्केतकी
नीपाशोकशिरीषमुख्यकुसुमैः प्रोत्तंसिता धूपिता ।
आनीलांजनतुल्यमत्तमधुपश्रेणीव वेणी तव
श्रीमातः श्रयतां मदीयहृदयाम्भोजं सरोजालये ॥41॥

लेखालभ्यविचित्ररत्नघटितं हैमं किरीटोत्तमं
मुक्ताकाञ्चनकिङ्किणीगणमहाहीरप्रबद्धोज्ज्वलम् ।
चञ्चच्चन्द्रकलाकलापमहितं देवद्रुपुष्पार्चितै-
र्माल्यैरम्ब विलम्बितं सशिखरं विभ्रच्छिरस्ते भजे ॥42॥

उत्क्षिप्तोच्चसुवर्णदण्डकलितं पूर्णेन्दुबिम्बाकृति-
च्छत्रं मौक्तिकचित्ररत्नखचितं क्षौमांशुकोत्तंसितम् ।
मुक्ताजालविलम्बितं सकलशं नानाप्रसूनार्चितं
चन्द्रोद्भामरचामराणि दधते श्रीदेवि ते स्वश्रियः ॥43॥

विद्यामन्त्ररहस्यविन्मुनिगणैः क्लृप्तोपचारार्चनां
वेदादिस्तुतिगीयमानचरितां वेदान्ततत्त्वात्मिकां ।
सर्वास्ताः खलु तुर्यतामुपगतास्त्वद्रश्मिदेव्यः परा-
स्त्वां नित्यं समुपासते स्वविभवैः श्रीचक्रनाथे शिवे ॥44॥

एवं यः स्मरति प्रबुद्धसुमतिः श्रीमत्स्वरूपं परं
वृद्धोऽप्याशु युवा भवत्यनुपमः स्त्रीणामनङ्गायते ।
सोऽष्टैश्वर्यतिरस्कृताखिलसुरश्रीजृम्भणैकालयः
पृथ्वीपालकिरीटकोटिवलभीपुष्पार्चिताङ्घ्रिर्भवेत् ॥45॥

अथ तव धनुः पुण्ड्रेक्षुत्वात्प्रसिद्धमतिद्युति-
स्त्रिभुवनवधूमद्यज्ज्योत्स्नाकलानिधिमण्डलम् ।
सकलजननि स्मारं स्मारं गतः स्मरतां नर-
स्त्रिभुवनवधूमोहाम्भोधेः प्रपूर्णविधुर्भवेत् ॥46॥

प्रसूनशरपञ्चकप्रकटजृम्भणागुम्फितं
त्रिलोकमवलोकयत्यमलचेतसा चञ्चलम् ।
अशेषतरुणीजनस्मरविजृम्भणे यः सदा
पटुर्भवति ते शिवे त्रिजगदङ्गणाक्षोभणे ॥47॥

पाशं प्रपूरितमहासुमतिप्रकाशो
यो वा तव त्रिपुरसुन्दरि सुन्दरीणाम् ।
आकर्षणेऽखिलवशीकरणे प्रवीणं
चित्ते दधाति स जगत्त्रयवश्यकृत्स्यात् ॥48॥

यः स्वान्ते कलयति कोविदस्त्रिलोकी-
स्तम्भारम्भणचणमत्युदारवीर्यम् ।
मातस्ते विजयनिजांकुशं सयोषा
देवांस्तम्भयति भूभुजोऽन्यसैन्यम् ॥49॥

चापध्यानवशाद्भवोद्भवमहामोहं महाजृम्भणं
प्रख्यातं प्रसवेषु चिन्तनवशात्तच्छरव्यं सुधीः ।
पाशध्यानवशात्समस्तजगतां मृत्योर्वशित्वं महा-
दुर्गस्तम्भमहांकुशस्य मननान्मायाममेयां तरेत् ॥50॥

न्यासं कृत्वा गणेशग्रहभगणमहायोगिनीराशिपीठैः
षड्भिः श्रीमातृकार्णैः सहितबहुकलैरष्टवाग्देवताभिः ।
सश्रीकण्ठादियुग्मैर्विमलनिजतनौ केशवाद्यैश्च तत्त्वैः
षट्त्रिंशद्भिश्च तत्त्वैर्भगवति भवतीं यः स्मरेत्स त्वमेव ॥51॥

सुरपतिपुरलक्ष्मीजृम्भणातीतलक्ष्मीः
प्रभवति निजगेहे यस्य दैवं त्वमार्ये ।
तव विविधकलानां पात्रभूतस्य तस्य
त्रिभुवनविदिता सा जृम्भते कीर्तिरच्छा ॥52॥

मातस्त्वं भूर्भुवःस्वर्महरसि नृतपःसत्यलोकैश्च सूर्ये-
न्द्वारज्ञाचार्यशुक्रार्किभिरपि निगमब्रह्माभिः प्रोतशक्तिः ।
प्राणायामादियत्नैः कलयसि सकलं मानसं ध्यानयोगं
येषां तेषां सपर्या भवति सुरकृता ब्रह्मते जानते च ॥53॥

क्व मे बुद्धिर्वाचा परमविदुषो मन्दसरणिः
क्व ते मातर्ब्रह्मप्रमुखविदुषामाप्तवचसाम् ।
अभून्मे विस्फूर्तिः परतरमहिम्नस्तव नुतिः
प्रसिद्धं क्षन्तव्यं बहुलतरचापल्यमिह मे ॥54॥

प्रसीद परदेवते मम हृदि प्रभूतं भयं
विदारय दरिद्रतां दलय देहि सर्वज्ञताम् ।
निधेहि करुणानिधे चरणपद्मयुग्मं स्वकं
निवारय जरामृती त्रिपुरसुन्दरि श्रीशिवे ॥55॥

इति त्रिपुरसुन्दरीस्तुतिमिमां पठेद्यः सुधीः
स सर्वदुरिताटवीपटलचण्डदावानलः ।
भवेन्मनसि वाञ्छितं प्रतितसिद्धिवृद्धिर्भवे-
दनेकविधसंपदां पदमनन्यतुल्यो भवेत् ॥56॥

पृथ्वीपालप्रकटमुकुटस्रग्रजोराजितांघ्रि
विद्वत्पुंजानतिनुतिसमाराधितो बाधितारिः ।
विद्याः सर्वाः कलयति हृदा व्याकरोति प्रवाचा
लोकाश्चर्यैर्नवनवपदैरिन्दुबिम्बप्रकाशैः ॥57॥

संगीतं गिरिजे कवित्वसरणिं चाम्नायवाक्यसूतेः
व्याख्यातं हृदि तावकीनचरणद्वन्द्वं च सर्वज्ञताम् ।
श्रद्धां कर्मणि कालिकेऽतिविपुलश्रीजृम्भणं मन्दिरे
सौन्दर्यं वपुषि प्रकाशमतुलं प्राप्नोति विद्वान्कविः ॥58॥

भूष्यं वैदुष्यमुद्यद्दिनकरकिरणाकारमाकारतेजः
सुव्यक्तं भक्तिमार्गं निगमनिगदितं दुर्गमं योगमार्गं ।
आयुष्यं ब्रह्मपोष्यं हरगिरिविशदां कीर्तिमभ्येत्य भूमौ
देहान्ते ब्रह्मपारं परशिवचरणाकारमभ्येति विद्वान् ॥59॥

दुर्वाससा महितदिव्यमुनीश्वरेण
विद्याकलायुवतिमन्मथमूर्तिनैतत् ।
स्तोत्रं व्यधायि रुचिरं त्रिपुराम्बिकायाः
वेदागमैकपटलीविदितैकमूर्तेः ॥60॥

सदसदनुग्रहनिग्रह, गृहीतमुनिविग्रहो भगवान् ।
सर्वासामुपनिषदां, दुर्वासा जयति देशिकः प्रथमः ॥61॥

।।इति दुर्वासमहामुनिविरचितं श्रीशक्तिमहिम्नः स्तोत्रं संपूर्णं ।।

यदक्षरं पदं भ्रष्टं मात्राहीनं च यद्भवेत् ।
तत्सर्वं क्षम्यतां देवि प्रसीद परमेश्वरि ॥

पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते ।
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवाव शिष्यते ॥

।।ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥